

ת"פ 37711/10/19 - מדינת ישראל נגד נתנאל מויאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37711-10-19 מדינת ישראל נ' מויאל

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמים: נתנאל מויאל

החלטה

בקשה לביטול כתב אישום בשל טענת הגנה מן הצדק המבוססת על אכיפה בררנית.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק ואיומים - לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים ניהלו הנאשם והמתלוננת מערכת יחסים זוגית. ביום 31.5.19

בסמוך לשעה 03:10, יצאו הנאשם והמתלוננת ממועדון בתל אביב ולאחר דין ודברים ביניהם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה על לחי ימין. בהמשך, תפס הנאשם את המתלוננת וחנק אותה בכך שאחז בצווארה ולחץ בחוזקה. באותן נסיבות, הזיק הנאשם במזיד למכשיר הטלפון הנייד השייך למתלוננת בכך שהטיח אותו על הקרקע וכתוצאה מכך נגרמו לו סדקים. בהמשך לאותן נסיבות, בדירתו של הנאשם ברחוב צייטלין 25 בתל אביב, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, בכך שאמר לה "אם היה לי נשק הייתי הורג אותך".

תמצית טענות הצדדים

2. ב"כ הנאשם עתר לביטולו של כתב האישום מכוח סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"). לטענתו, במקרים דומים ואף חמורים מכך בחרה המאשימה לנתב את התיקים להליך מנהלי של הסדר מותנה חלף הגשת כתב אישום. ב"כ הנאשם טען כי הדבר נובע מטעות טכנית של המאשימה הנובעת מחקירתו הראשונה של הנאשם באזהרה, אשר סווגה במערכת המשטרית כעבירת אלימות במשפחה שאינה מאפשרת את ניתובו של התיק להליך של הסדר מותנה. עוד הוסיף, כי כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם אינו מייחס לו עבירת אלימות במשפחה, לכן היה על המאשימה לבחון את האפשרות לסיום ההליך בהסדר מותנה, אך המאשימה נמנעה מכך. לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק בשל אכיפה בדרנית וצירף דוגמאות רבות למקרים בהם הסתיימו הליכים בעבירות אלימות בהסדר מותנה.

3. ב"כ המאשימה הגיבה כי העבירות בהן הואשם הנאשם, נסיבות ביצוען והודעתה בדבר עתירה לעונש של מאסר, אינם מאפשרים את בחינת האפשרות לסיום ההליך בהסדר מותנה. לטענתה, ישנם מקרים דומים ואף קלים יותר בהם מוגשים כתבי אישום ולכן יש לדחות את טענת ב"כ הנאשם לאכיפה בדרנית. ב"כ המאשימה דחתה את הטענה כי טעות טכנית של סיווג התיק במסגרת "אלימות במשפחה" הביאה לכך שלא נשקל הליך הסדר מותנה, וטענה כי כתב האישום הוגש בשל נסיבותיו החמורות תוך הפעלת שיקול דעת.

דין והכרעה

4. דוקטרינת ההגנה מן הצדק נקלטה במשפט הפלילי בישראל תחילה דרך פסיקת בית המשפט העליון, ובהמשך עוגנה בחקיקה בסעיף 149(10) לחסד"פ. אחת הטענות המצדיקות את קיומה של הגנה מן הצדק, היא טענת אכיפה בדרנית אשר הוגדרה כך: "**אכיפה הפוגעת בשוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים להשגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא**" (בג"ץ 6396/96 **סימונה זקין ואח' נ' ראש עיריית ב"ש ואח'**, נ"ג (3) 289 (1999)). פסיקה זו התבססה והתפתחה עם השנים, כאשר הצורך בהצגת נסיבות דומות לשם ביסוס הטענה נותר בעינו.

למאשימה שיקול דעת רחב באשר לעריכת הסדר מותנה, גם כאשר מדובר במקרה העומד בתנאי הסף וסוג העבירה מאפשר זאת. הימנעות המאשימה לערוך הסדר מותנה במקרה מסוים אינה יוצרת, כשלעצמה, עילה להתערבות בית המשפט. במסגרת הפעלת שיקול דעת זה, המאשימה שוקלת בין היתר את נסיבות ביצוע המעשה, תוצאותיו, נסיבותיו האישיות של הנאשם טרם ביצוע המעשים, בעת ביצועם ולאחריהם. בפסיקת בית המשפט העליון הובהר כי שיקול הדעת הנתון לרשויות התביעה הוא רחב, וכי השוויון שאליה יש לשאוף בהקשר זה, אינו "שוויון טכני" (ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נגד פולדי פרץ**, פסקה 29 (10.9.2013); ע"פ 8551/11 **סלכני נגד מדינת ישראל**, (12.08.2012)).

על מנת לקבל החלטה מושכלת במקרה הנדון יש צורך בשמיעת הראיות, הבנת מכלול נסיבות האירוע והכרעה בשנוי במחלוקת, בוודאי כאשר הנאשם כופר בכל עובדות כתב האישום, לרבות בקיומה של מערכת יחסים מוקדמת בינו לבין המתלוננת.

לפיכך, בשלב זה הבקשה נדחית. להגנה שמורות טענותיה שהועלו בבקשה, כך שתוכל להעלותן שוב בתום שמיעת הראיות.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.